

Living the Lotus 5

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 248

Rissho Kosei-kai of Chicago

Living the Lotus Vol. 248 (Tháng 5 2026)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Takashi Maeda
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Mình có thể làm được gì

Nichiko Niwano

Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Mặc dầu con người là thứ được kết nối với nhau

Sức mạnh của mỗi con người chúng ta thực ra rất yếu ớt và nhỏ bé. Người ta cũng nói rằng con người nếu không có tính ưu việt gọi là có thể sử dụng ngôn từ hay công cụ và có thể thực hiện hành động tập thể thì đã không thể thắng trong cuộc cạnh tranh sinh tồn và không thể tiếp tục tồn tại. Con người được gọi là động vật mang tính xã hội có lẽ cũng là bởi vì chúng ta đã tìm cách để hiểu được ý nhau nhằm hợp tác với nhau, và tới nay đã xây dựng nên xã hội ở cấp độ cao hướng tới việc tất cả mọi người đều sống đời một cách tốt đẹp. Trước đây, tôi đã thừa rằng “chính việc sống đời hòa thuận với người khác mới là ý nghĩa mà chúng ta được sinh ra với tư cách là con người”, và cho dù nhìn từ lịch sử của sinh mệnh thì tôi nghĩ rằng con người hiện đã biết một cách bản năng rằng điều đó là tương đồng.

Nhưng ngày nay, có lẽ do phong trào coi trọng giá trị quan của bản thân mà cũng có những người cố kìm hãm việc hiểu ý nhau hay suy nghĩ muốn sống hòa thuận với người khác vốn cũng có thể gọi là ưu điểm đặc biệt của con người, và tôi cũng cảm thấy rằng điều đó đang dẫn đến tự cô lập chính mình, hoặc sinh ra sự không quan tâm đối với người khác được tượng trưng bởi những vấn đề xã hội chẳng hạn như cái chết cô độc. Điều đó thì có vẻ thế giới của trẻ em cũng không phải là ngoại lệ, và theo khảo sát gần đây tại Nhật Bản thì nghe nói tình hình rất đáng quan ngại rằng trong bối cảnh mức sinh thấp này, số học sinh tiểu học, trung học cơ sở hay trung học phổ thông tự tử đã đạt mức kỷ lục.

Như bà Keiko Nakamura, một nhà nghiên cứu về những ghi chép về sinh mệnh, đã phát biểu hơn mười năm trước rằng “Hiện nay, những người tôi muốn giúp đỡ nhất chính là các em nhỏ. Ở chỗ tôi thì có những học sinh tiểu học vì khổ tâm về sinh mệnh của mình mà gửi thư nói rằng ‘Tôi muốn chết’” (‘Ikiiki (Đầy Sức Sống)’ / số tháng 3 năm 2015), từ thời điểm đó cho đến nay, những đứa trẻ vì bị cô lập ở trường hay do bất hòa trong gia đình mà mệt mỏi về tinh thần rồi nghĩ rằng “Mình muốn chết” vẫn liên tục xuất hiện.

Đặt câu hỏi về lối sống của bản thân mỗi ngày

Chúng ta, nếu là những điều mà bản thân đã từng gặp khó khăn hay khổ tâm, thì cũng có thể ngay lập tức hiểu được nỗi khổ não của người khác với suy nghĩ rằng “Người kia khổ quá nhỉ”. Thế nhưng, nếu không có trải nghiệm thì nhiều khi thậm chí cũng không thể có sự quan tâm tới, huống hồ là khi trở thành nỗi khổ sở đến mức nghĩ rằng mình muốn chết thì tôi nghĩ rằng thật sự rất ít người có thể hiểu được cảm xúc của người trong cuộc.

Thiền sư Dogen (Đạo Nguyên) đã khuyên răn rằng “Học con đường phật giáo là học về bản thân mình”. Mặc dù cứ tưởng rằng đã biết rõ về bản thân nhưng chúng ta thường không hiểu rõ về chính mình. Đối với chúng ta, những người mà ngay cả bản thân mình cũng không hiểu rõ, nếu nói là có thể hiểu được cảm xúc của người khác hay không thì tôi chợt cảm thấy đó là một việc rất khó.

Vậy thì, trong cuộc đời này nơi có nhiều người trẻ cảm thấy thật khó mà sống đời, nếu nói rằng chúng ta không thể làm được gì hay sao thì không phải như vậy.

Nhà giáo dục Shinzo Mori đã chỉ ra rằng “Cho dù là cuộc đời thống khổ đến nhường nào đi nữa nhưng trên đời này không có ân huệ nào lớn lao được như việc được ban cho ‘sự sống’. Và việc báo cho biết về điểm này một cách rõ ràng chính là tôn giáo đích thực”, và bà Keiko Nakamura được nhắc đến lúc này cũng tha thiết mong muốn rằng “Tôi rất muốn truyền tải rằng việc bạn đang sống đời lúc này là một điều tuyệt vời” đến các em nhỏ. Cả hai đều thuyết giảng về tầm quan trọng của việc truyền tải sự chân thực của sự sống, và bà Keiko Nakamura cũng phát biểu rằng “Nếu lần ngược tới tận cùng về nguồn gốc của bản thân thì tất cả đều kết nối với nhau và đi tới tế bào tổ tiên từ 3,8 tỷ năm trước”, và bà cũng chỉ ra rằng sự tự nhận thức được “bản thân và người khác là một khối thống nhất”, “tất cả là một” sẽ mang lại tâm hồn trân quý bản thân và người khác và lòng dũng cảm để sống đời.

Như thế thì, thứ quan trọng trước hết đối với chúng ta có thể là việc thông qua lối sống mà cho thấy bản thân mình đã đón nhận sự khổ nạn như thế nào, và đang sống đời ra sao với sự tự nhận thức được sự đáng biết ơn của việc đang có sự sống lúc này. Kết quả của việc đó là khi có tiếng nói từ tâm hồn của con người đang phiền muộn khổ sở vang tới tai, chỉ cần nói với họ những câu nói mang lại sức mạnh là được.

“Nếu hỏi thứ như thế nào là khổ sở thì hãy đáp rằng đó là tâm hồn ngăn cách con người” —— Thiền sư Ryokan nói rằng việc con người với con người không giúp đỡ nhau, không sống hòa thuận với nhau chính là nỗi khổ sở lớn nhất. Do đó, mỗi ngày ba lần tự xét lại (tam tỉnh) xem bản thân nên như thế nào lúc này, đồng thời đối với những người gần gũi thì nắm bắt những sự thay đổi dù chỉ một chút để mở lời bắt chuyện rằng “Bạn sao vậy”. Việc lặp đi lặp lại điều đó sẽ cứu rỗi người khác và mang lại ích lợi cho cả việc nuôi dạy thanh thiếu niên.

(Kosei - số tháng 5 năm 2026)

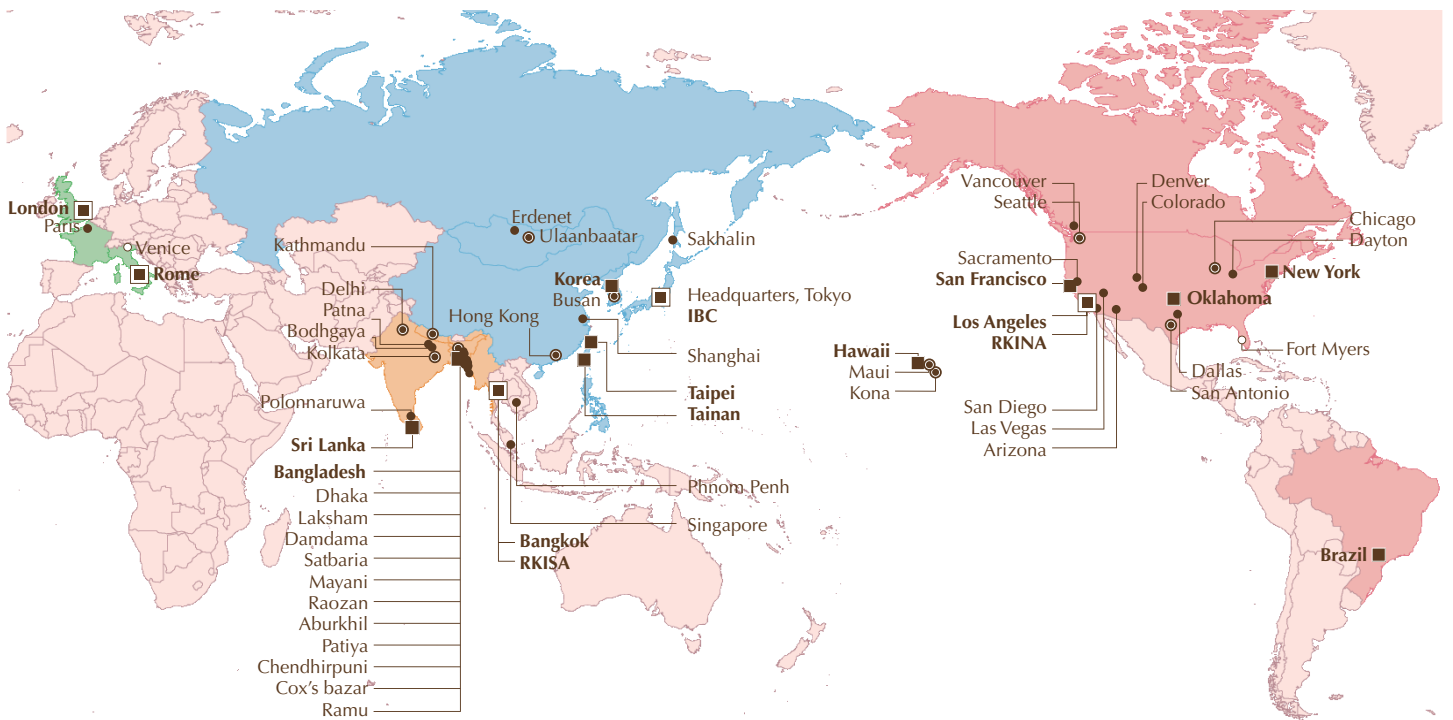

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

✉ Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi
 Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp